

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 1178/2015
20.01.2016. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Веска Крстајића, Биљане Синановић, Милунке Цветковић и Радослава Петровића, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Милом Ристић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног С.Ц., због кривичног дела недавање издржавања из члана 195. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног С.Ц., адв. Б.М., поднетом против правноснажних пресуда Трећег основног суда у Београду ЗК 408/13 од 24.04.2015. године и Вишег суда у Београду Кж1 538/15 од 25.09.2015. године, у седници већа одржаној дана 20.01.2016. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног С.Ц., адв. Б.М., поднет против правноснажних пресуда Трећег основног суда у Београду ЗК 408/13 од 24.04.2015. године и Вишег суда у Београду Кж1 538/15 од 25.09.2015. године.

Образложење

Пресудом Трећег основног суда у Београду ЗК 408/13 од 24.04.2015. године, окривљени С.Ц. оглашен је кривим због кривичног дела недавање издржавања из члана 195. став 1. Кривичног законика, за које му је изречена условна осуда тако што му је утврђена казна затвора у трајању од шест месеци и истовремено одређено да се овако утврђена казна неће извршити уколико окривљени у року од две године од дана правноснажности пресуде не изврши ново кривично дело.

На основу члана 195. став 4. у вези члана 65. став 2. КЗ окривљени је обавезан да на основу доспелих обавеза издржавања за мал.оштећеног О.Ц., законском заступнику М.М. исплати износ од 260.000,00 динара у року од шест месеци од дана правноснажности пресуде и уредно даје издржавање, а уколико окривљени своју обавезу не изврши у остављеном року, условна осуда биће опозвана и запређена казна ће бити извршена.

На основу члана 264. став 1. ЗКП окривљени је обавезан да на име нужних издатака постављеног пуномоћника по службеној дужности суду исплати износ о чијој висини ће бити накнадно донето решење.

На основу члана 264. став 4. ЗКП окривљени је ослобођен од плаћања трошкова поступка из члана 261. став 2. тачка 9. ЗКП и исти падају на терет буџетских средстава суда.

Пресудом Вишег суда у Београду Кж1 538/15 од 25.09.2015. године, одбијене су као неосноване жалбе браниоца окривљеног С.Ц., адв. Б.М. и окривљеног С.Ц. и пресуда Трећег основног суда у Београду К 408/13 од 24.04.2015. године потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда бранилац окривљеног С.Ц., адв. Б.М., поднео је захтев за заштиту законитости, због повреде закона, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев, побијане пресуде преиначи и обустави поступак према окривљеном или пак исте укине и предмет врати првостепеном суду на поновно одлучивање.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку, и у седници већа, коју је одржао без обавештења Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета са одлукама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован.

Бранилац окривљеног С.Ц., адв. Б.М., у поднетом захтеву не опредељује конкретно учињену повреду закона, а из образложења захтева произилази да је захтев поднет због повреде кривичног закона из члана 439. тачка 2) ЗКП, јер према наводима захтева првостепени суд побијаном пресудом „утврдио је такво чињенично стање које не садржи начин на који је окривљени био у обавези да даје издржавање“ тако да према наводима захтева да би постојало кривично дело у питању „потребно је да окривљени не даје издржавање на начин како је то одлуком суда утврђено.

Изнете наводе захтева Врховни касациони суд оцењује неоснованим:

Наиме, из чињеничног описа радње извршења кривичног дела, за које је окривљени С.Ц. оптужен и оглашен кривим, произилазе сви субјективни и објективни елементи кривичног дела недавање издржавања из члана 195. став 1. Кривичног законика.

Стога су без утицаја наводи захтева да у изреци првостепене пресуде није опредељен начин на који окривљени треба да даје издржавање,

имајући у виду да из изреке првостепене пресуде произилази да окривљени није доприносио за издржавање свом мал. сину а како је то утврђено извршном судском одлуком – извршном пресудом Петог општинског суда у Београду П 1485/06 од 22.05.2006. године, која је постала извршна дана 03.01.2007. године, а на начин како је то овом одлуком утврђено, јер у периоду од 20.05.2010. до 03.02.2012. године није доприносио за издржавање, и то у износима који су опредељени у наведеној пресуди, као и у временском периоду (сваког 01-ог до 05-ог уз месецу) и опредељено коме (мајци малолетног оштећеног), па су супротни наводи захтева оцењени неоснованим.

Стога и по налажењу Врховног касационог суда из чињеничног описа радње извршења кривичног дела за које је окривљени С.Ц. оптужен и оглашен кривим, произилазе сви субјективни и објективни елементи кривичног дела недавање издржавања из члана 195. став 1. Кривичног законика, па супротни наводи захтева браниоца окривљеног су неосновани.

Са изнетих разлога, налазећи да побијаним правноснажним пресудама није учињена повреда закона из члана 439. тачка 2) ЗКП на коју се указује у захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног, Врховни касациони суд је на основу члана 491. став 1. ЗКП одлучио као у изреци пресуде.

Записничар-саветник
Мила Ристић, с.р.

За Председника већа-судија
Веско Крстајић, с.р.